

Ved de Oplysninger fra Udlandet, jeg fremførte, gjorde jeg ikke noget Forsøg paa at hævde, at udenlandske Forhold absolut kunne jævntiltes med danske. Jeg fremførte dem som et Argument mod den Indvending, der nu og da rejses, at Udlandet ikke skulde være kommet ind paa den Skolebespisning, som vi her ville have Danmark ind paa.

Jeg anførte og har tidligere anført forskellige Steder, hvor der er etableret Skolebespisning, hvoraf fremgaar, at Danmark ikke just bliver Foregangsland paa dette Omraade.

Det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (L. Rasmussen) kunde ikke lide, at jeg nævnedes, hvad Paris havde Raad til at ofre paa dette Spørgsmaal, fordi Paris var saa stor, at dets Befolkning maaske var lige saa stor som hele Danmarks. Men selv om dette virkelig er Tilfældet — og det er det vist, jeg husker ikke Indbyggerantallet, det er længe siden, jeg gik i Skole —, saa ofrer Paris jo dog en meget større Sum, end der i hele Danmark baade gennem Kommuner og Stat og privat Velgørenhed ofres paa dette Formaal. Paris yder nemlig 1,050,000 Frs. aarlig alene til Bespisning i Skolekøkkener og 1 Million til Rekreationsophold for de daarligst stillede Børn. Denne By ofrer altsaa alene 2,050,000 Frs., hvilket er adskilligt mere, end hele Danmark med Velgørenhed og hele det øvrige Apparat er i Stand til at tilvejebringe til Fordel for fattige Børn. Hvis man altsaa vil sammenstille Forholdene, falder Sammenligningen ikke ud til Fordel for Danmark.

Men mine Oplysninger fra Udlandet var væsentligt beregnede paa at vise, at vi herhjemme staa tilbage i saa Henseende, idet der andre Steder ved offentlig Foranstaltning er etableret Bespisning i langt større Udstrækning. Nogen egentlig Sammenligning var ikke tilsigtet.

Jeg takker for de velvillige Udtalelser om at ville søge Sagen løst og haaber, [at det skal lykkes. Nu ere Oplysningerne jo komne, og jeg vil ikke haabe, at de ere blevne saa forældede, at vi ikke kunne bruge dem, men at man vil nøjes med de Oplysninger, der nu ere tilvejebragte, og paa Grundlag af disse søge at gennemføre en Løsning.

L. Rasmussen (Ribe Amts 4de Valgkreds): Jeg vil kun gøre et Par Bemærkninger i Anledning af den ærede Ordførers sidste Udtalelser. Den ærede Ord-

fører sagde, at den Mangel ved Forslaget, at det kun gik ud paa Bespisning af Skolebørn, ogsaa er til Stede ved Loven af 1902. Ja, det er rigtigt nok, men det maa jo ogsaa være Meningen med dette Forslag, at vi skulde langt videre end efter Loven af 1902, for ellers gør det i og for sig ringe Nytte. Loven af 1902 giver kun en Bemyndigelse til Kommunerne til at støtte private Foreninger for Skolebespisning, men Lovforslaget her vil bemyndige Kommunerne til at udskrive Masser af Tusinder af Statskassen.

Hvad angaar den ærede Ordførers Udtalelser om Oplysningerne, da hævdede han, at han allerede i 1907 her i Rigsdagen havde meddelt omtrent det samme, som vi fik at vide af Ministeren. Jeg husker nu ikke saa nøje, hvad det ærede Medlem har meddelt. Men en Angivelse af de Kommuner, hvori der er Skolebespisning, er jo ikke nok; der er mange andre Ting, man skulde have at vide, og jeg maa dog antage, at det ærede Medlem ikke var i Stand til at præstere det samme, som vi senere fik af Ministeren, thi de Spørgsmaal, vi i 1907 sendte til Ministeren angaaende disse Sager og bad om Oplysning om, blev enstemmigt tiltraadte af alle Udvalgets Medlemmer, og saa den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, og vi var alle enige om, at vi ikke kunde komme videre med Sagen, inden vi havde faaet Svar fra Ministeren. Jeg maa da gaa ud fra, at det ærede Medlem ikke har siddet inde med disse Oplysninger, thi saa var det jo ingen Nytte til at standse Behandlingen, til vi fik Svar paa Spørgsmaalene.

Den ærede Ordfører var inde paa Forholdene i Paris, og hvor meget man der ofrede paa Sagen. Det kan godt være, at man der ofrer meget i Forhold til, hvad der ofres i Danmark. Naar jeg gjorde opmærksom paa, at 1 Franc ikke er saa meget som 1 Krone, og at Paris er en By med mindst lige saa mange Indbyggere som Danmark, var dermed ikke givet, at det var det eneste, der kunde anføres. Spørgsmaalet er i det hele taget, hvordan Forholdet er i Paris overfor disse Masser af Børn, om der maaske er meget mere Elendighed i Paris, end der er i Danmark, og det er der naturligvis, naar vi tage Danmark under eet. Jeg har en Gang udtalt her i Folketinget, og det vil jeg hævde endnu, og det vil ogsaa blive støttet af de Oplysninger, vi faa fra Ministeriet, naar vi komme til at behandle Sagen, at de Kommuner her i Landet, hvor der virkelig